

Školitelský posudek na práci Lucie Vlnové

Předložená diplomová práce stojí svým tématem na samém okraji mého výzkumného zaměření a k jejímu školení jsem se dostal spíše shodou okolností než pečlivým výběrem studované problematiky tak, aby dobře zapadala mezi ostatní práce a studie, které vedu. Nicméně s tím, jak práce vznikala, mi její téma připadalo čím dál zajímavější. Výsledná podoba práce pak podle mého názoru hezky přibližuje poměrně zásadní, zároveň však zhusta opomíjený problém týkající se poválečného vývoje středoevropské krajiny. Totiž v řadě hlavně populárnějších zdrojů se lze dočíst, že intenzifikace a kolektivizace zemědělství připravila naši krajinu o masivní množství rozptýlené zeleně, a tedy i o řadu druhů (zejména hmyzu), které se na ni vážou. Zároveň však vidíme, že krajina zvláště v posledních dekádách postupně (ale v podstatě už od 19. století) zarůstá, což ovšem těmto druhům rovněž vadí. Co se tedy proboha v té krajině vlastně děje? Nepracují některé studie s chybnými podklady? Nebo špatně chápeme biotopové nároky dotčených organismů? Diplomová práce Lucie Vlnové nabízí elegantní a zároveň jednoduché řešení tohoto paradoxu.

Práci lze vytknout celou řadu nedostatků, k nimž se jistě zevrubně vyjádří její oponent. Já bych chtěl v tomto směru uvést spíše souvislosti, které dokládají složitost situace, za níž práce vznikala. Lucie je zřejmě posledním studentem mého předchůdce a po naší výměně chtěla pokračovat ve výzkumném zaměření, jež měla již vytyčené a které by dnes jako zadání diplomky stěžejí prošlo. Tehdy jsme se domluvili s kolegou B. Fišerem z AOPK, který téma práce vymyslel a měl ji fakticky vést, zatímco moje role měla být spíše formální. Bohužel komunikace mezi nimi vážla a v loňském roce jsem byl nucen ujmout se vedení práce zcela samostatně. Vzhledem k tomu, že se krajinnou ekologií sám nezabývám a softwarové nástroje k jejímu výzkumu neovládám, bylo to vedení poněkud svérázné, ale zároveň nezbývalo mnoho dalších možností, neboť studentka byla již v pokročilém stupni očekávání malého Matyáška, takže těžko měnit téma na mému oboru bližší a honit ji zkoumat ptáky někam do křivokládkých lesů nebo Doupovských hor. Nicméně tyto nesnadné okolnosti se podařilo překonat díky samostatnosti a houževnatosti uchazečky. Lucie měla poměrně dobře rozmyšlené, co a jakým způsobem chce vybádat, a tvorba textu, což bylo v podstatě to jediné, k čemuž jsem se mohl aspoň trochu fundovaně vyjádřit, jí šla dobře od ruky. Práce tak byla dotažena do podoby dle mého soudu důstojné a kvalitní a mohu ji bez váhání doporučit k obhajobě.

Jiří Reif
školitel

Praha, 5. 5. 2014